

Publicerad 2013-01-17 20:56 av helena_lundstedt

Fragment

Nu är vi ingenting
mitt i ljuset men samtidigt i skuggan
du lever stormigt mitt emellan

vi möts någonstans
det smärtar av sorg i ögonvråerna
din hand är liten som en fågel

du är min amulett mot det mörka
vi andas gnistor mot rymden
bläckig natt och osäkra ord

dagen andas in, börjar om
du är alltid mer än vacker
aldrig riktigt hemma inombords

tanken är mer än du någonsin var
jag vet inte när du försvann
men ditt leende räcker hela livet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren helena_lundstedt med Poeter.se id #27771 innehar upphovsrätten